

Op. 30. — *Pri oknu*. Dvospev za sopran in tenor sè spremljavo glasovirja. Op. 32. — Cena 1 gld. — Skladatelj je uporabil vse moči svoje žive domišljije, da nas res zaziblje v sèn, v prav razkošen sèn. Kar si je mogel izmisliti okraskov in mehkobnočutnih akordov, porabil je in sestavil v bujnozvočni harmoniji. Te skladbe imajo neko prednost, katere mnoge cerkvene skladbe gospoda skladatelja nimajo: Vglobil se je zares v snov, in izkušal motive dosledno izrabiti in jih izcrpati. Vendar se nam zdi, da se je preveč udal sentimentalnosti; mnogo nepotrebnega balasta v akordih in melodijah se opaža, kateri bi bil morda bolje izostal. Kaj, ko bi gospod skladatelj tudi pri cerkvenih skladbah tako zvesto izkušal zadeti globoki pomen liturgičnega slovila, kakor je tu zadel sanjavo zamaknjenost in zaljubljeno sentimentalnost?

E. L.

Tretji letošnji koncert „Glasbene Matice“ se je dné 12. malega travna zvršil sijajno. Proizvêdli sta se dve klasični deli: Schubertova „Simfonija“ št. 7 C-dur, in Mozartov „Requiem“. Ne vemo, kaj bi bolj hvalili, ali skrb za izborno tvarino ali predmet, ali pa točno in umetnostno izvajanje vseh, tudi težavnih delov. Posebno pa moramo hvaliti lepo misel, da se je v tisku izdal bogato osnovani vspeled, v katerem gospod koncertni vodja Josip Čerin lahko in umno razlaga z besedo in notami obe glasbeni deli. Na ta način se ne samo povečuje užitek poslušalcem, ampak podaja se jim tudi nekaka šola za glasbeno izobraževanje. In za to smo jako hvaležni. Le tako naprej!

Nāše slike.

Ozrimo se nekoliko še v poslednjo številko! Slika na str. 225. je povzeta iz sloveče slike Leonarda da Vinci (1452—1519) *Zadnja večerja*, ki se nahaja v nekdanjem samostanu St Maria delle grazie v Milanu. Ta slika je izmed najimennitnejših vsega sveta. Že naš Kristus nam kaže umotvor prve vrste. Izrekel je apostolom besede: „Jeden izmed vas me izdá.“ Ker namerjamo ob ugodni priliki govoriti kaj več o „Zadnji večerji“, zadostuj ta spomin za danes.

Kristus pri spečih učencih (stran 233) nam kaže nočni mrak, torej so obrisi nejasni, kar je pogojeno prav dobro. — *Kristusa devajo v grob* (str. 240). To sliko je slikal B. Schedone. Jožef Arimatejski, Janez in Magdalena hočejo raztegniti

truplo na skali, kamor so je že položili. Ob strani na levi stojita Marija in Saloma, na desni je Nikodem. V duplini so seveda močne sence, svetloba pada od zgoraj. Slika je lepa in ganljiva; vse osebe izražajo spoštovanje in ljubezen do Izveličarja. Barve v izvorniku so tako razdeljene: truplo je višnjevkasto-bledo, Janez ima vijoličasto suktnjo in rdeč plašč, Jožef Arimat. pa ima rmenkasto obleko. — Bartolomeo Schedone je bil rojen menda v Modeni in je bil učenec Caraccijev. Ponesemal je rad Correggia.

Slika na str. 256 nam kaže pok. *Simona Robiča*, kakoršen je bil v poslednjih letih. Fotografiral ga je č. gosp. Ant. Nemeč menda za zabavo, a s tem nam ohranil njegov spomin. Na sliki se vidi tudi zgodovinski klobuk Robičev iz štoržev. Slika na str. 257. pa, s podpisom *Prirodoslovec*, poslal je uredniku pokojnik sam in pojasnil sličico s tem-le pismom: „Dal sem se fotografirati, ko sem služboval v Borovnici, in takrat, kakor vidite, sem bil še čvrst dečko, a sedaj sem že skremžan stavec. Na fotografiji vidite embleme, kažoče, s čim sem se takrat pečal v naziru prirodoslovja. Pri levi nogi na tleh leži nagačena lisica, zgoraj na mizi stoji nagačen sokol, poleg njega je okostje ptičev, na mizi polž in žužek; na desni strani pa posoda s cvetlicami, kar pred očuje rastlinstvo ali botaniko. Sedaj se marljivo pečam z zanimivimi glivicami in zmiraj kaj iztaknem za našo domačo glivično floro. Opisujem tudi naše kranjske polžke¹⁾ ter jih rišem s svinčnikom. Le škoda, da me moči tako hudo zapuščajo. Odkar sem vsled nesrečnega padca izpahnul si desno roko v ramenu, prav težko rišem in slabo pišem²⁾; k temu pritiska pa še starost. Odkar sem imel pljučnico, nisem več trdnega zdravja, vendar sedaj — hvala Bogu — čutim se še dosti zdravega“ itd. (Pisano 8. dné vinotoka l. 1895.)

Slike na str. 264. 265. in 272. nam kažejo družino črnogorskega kneza razven starejših hčerá. V poslednjem času so naznanili novico, da se je princesa Ana zaročila s princem Franč. Jos. Battenberškim. (roj. 24. kim. 1861), bratom bivšega bolgarskega kneza. Zaročenka se je rodila dné 17. vel. srpana l. 1874. Poroka bo menda v prvi polovici meseca vel. travna. — Slika „Nebeška mati“ naj nas spominja Marijinega meseca.

¹⁾ Kaj je z rokopisom? Kdo vé kaj o njem?

Uredn.

²⁾ Pismo je pisano prav lepo, a nekoliko trdo.

Uredn.